

ဘာသာပြန် - Swae Nyoe Team

လူသားတော်ရင်

(ဝမ်ချောင်)

((Chapter 1706-1720))

စာစဉ် - ၁၁၈

အခန်း ၁၇၀၆
ယွီစန်း၏ ရိုးသားမှု...

*

ဝမ်ချောင်သည် နေမင်းနန်းတော်အရာရှိရာထူးကို အနည်းငယ် မှတ်မိနေသည်။ ယွီစန်းအင်ပါယာသည် နေမင်းကို ကိုးကွယ်ပြီး တန်ပိုခုနစ်ပါးကို ကောင်းကင်ဘုံ ဘုရင်သုံးပါး သို့မဟုတ် နိမြန်းကောင်းကင်ဘုရင်များဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ သုံးပါးဆိုသည်မှာ နေမင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ထူးချွန်သော ကြီးမြတ်သောမူထရီမြည်းတပ်နှင့် ၎င်းတို့၏ ထင်ရှားသော နန်းရုံးစာရေးတော်များသည် ကြက်သွေးရောင်ကို ဝတ်ဆင်ကာ အလေးအမြတ် ပြုကြသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုအရောင်သည် နေမင်း၏အရောင်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ဝမ်ချောင်သည် ဤနေမင်းနန်းတော်အရာရှိသည် တန်ပို၏ ရင်းနှီးသော အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အလွန်မြင့်မားသော အဆင့်အတန်းရှိသူဖြစ်ကြောင်း မှတ်မိသည်။ ယွီစန်းလူမျိုးများက ဤမျှမြင့်မားသော အရာရှိတစ်ဦးကို စေလွှတ်လိမ့်မည်ဟု ဝမ်ချောင် မထင်မှတ်ထားခဲ့ပေ။

ရုတ်တရက် ဝမ်ချောင်နားလည်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ဆက်လက်နားထောင်နေသည်။ သူသည် နောက်လှည့်ကာ စစ်သူကြီးများကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဤသည်မှာ ကြယ်စုံတန်း၏ နယ်မြေ ဖြစ်ပြီး ယွီစန်းလူမျိုးများကို မည်သို့ဆက်ဆံရမည်ကို ကြယ်စုံစစ်သူကြီးက သာ ဆုံးဖြတ်သင့်သည်မှာ တရားမျှတသည်။

နောက်ကျောဘက်ရှိ ကြယ်စုံတပ်စစ်သူကြီးများသည် ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို နားလည်ပုံရသည်။

"အရှင်ဘုရင်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စစ်သူကြီးက အားအကိုးရဆုံးလို့ ယူဆခဲ့တဲ့သူပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ကြယ်စုံတပ်အတွက်လည်း အားအကိုးရဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ အခု စစ်သူကြီး မရှိတော့တဲ့ ဒီလူတွေကို အရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ကိုင်တွယ်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါတယ်..."

အဆင့်အမြင့်ဆုံး ကြယ်စုံတပ်စစ်သူကြီးတစ်ဦးက ရုတ်တရက် နှစ်လှမ်းတိုးလာကာ လေးစားစွာ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်။ အားလုံးကို အရှင်ဘုရင်ဆီ အပ်နှံပါတယ်..." အခြားစစ်သူကြီးများကလည်း ထောက်ခံပြောဆိုကြသည်။

ကော်ရှဟန်၏ သေဆုံးမှုမတိုင်မီ ရေးသားခဲ့သော စာနှစ်စောင်စလုံးသည် ဝမ်ချောင်ထံသို့ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပြီး သူတို့၏ စစ်သူကြီး သေဆုံးပြီးနောက် ဝမ်ချောင်သည် ပထမဆုံးရောက်ရှိလာသူဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဝမ်ချောင်သည် သူတို့အတွက် အမှန်တရားကို စုံစမ်းစစ်ဆေးပေးရန် သဘောတူထားသည်။ ဝမ်ချောင်သည် ကြယ်စုံတပ်အတွက် ကျေးဇူးရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ အဆင့်အတန်းနှင့် ဂုဏ်သတင်းကြောင့် ယွီစန်းလူမျိုးများကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် ကြယ်စုံတပ်ကိုယ်စားပြုရန် အခွင့်အာဏာရှိသည်။

ထို့အပြင် ဤစစ်သူကြီးများသည် ယွီစန်းလူမျိုးများက ဝမ်ချောင်၏ နာမည်ကို အော်ခေါ်နေသည်ကို ကြားခဲ့ရသဖြင့် ၎င်းတို့သည် ဝမ်ချောင်ထံ လာရောက်ရန် ရည်ရွယ်ထားကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ဝမ်ချောင်သည် ခဏမျှ တိတ်ဆိတ်နေပြီးနောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် သူသည် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး... "ပြောစမ်း။ မင်းတို့ရဲ့ ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးက ဘာကြောင့် မင်းတို့ကို စေလွှတ်လိုက်တာလဲ..."

ဝမ်ချောင်၏ စကားကြောင့် ယွီစန်းလူမျိုးများ ထိတ်လန့်သွားသည်။ သို့ရာတွင် နေမင်းနန်းတော်အရာရှိ ပါဂူးကမူ ဤအခြေအနေကို ကြိုတင် မျှော်မှန်းထားပုံရသည်။

"အရှင်ဘုရင်၊ စစ်သူကြီးကော်ရှု သေဆုံးသွားတာကို အားလုံး ဝမ်းနည်း ပူဆွေးနေကြတာကို ကျွန်တော်တို့ သိပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဒီအမှုဟာ ယွီစန်း တွေကြောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ကောလာဟလတွေလည်း ထွက်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ယွီစန်းတွေဟာ ကုန်းမြင့်ပြည်နယ်ရဲ့ နတ်ဘုရားတွေ ကို ကျိန်ဆိုပါတယ်။ ဒီအမှုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လုံးဝမသက်ဆိုင်ပါဘူး။ စစ်သူကြီးကော်ရှုရဲ့ သေဆုံးမှုအတွက် ကျွန်တော်တို့လည်း ဝမ်းနည်းပူဆွေး နေပါတယ်..." ပါဂူးက တည်ကြည်စွာ ပြောလိုက်သည်။

"ဒီနားမှာ ဘယ်သူက မင်းတို့ရဲ့ မဟုတ်တရုတ်မျက်ရည်တွေကို လာသွန်း ဖို့ ပြောလိုက်လဲ..."

"စစ်သူကြီးသေသွားတော့ မင်းတို့ ဝမ်းသာနေမှာမဟုတ်လား..."

"ယွီစန်းတွေကို ယုံလို့မရဘူး..."

"ဒီကနေ ထွက်သွားစမ်းပါ..."

ကြယ်စုံတပ်စစ်သည်များနှင့် လုံရှိဒေသခံများသည် ထပ်မံဆူညံလာကြ သည်။ ကြယ်စုံတပ်နှင့် ယွီစန်းသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရန်သူဟောင်းများ ဖြစ်ပြီး ဤမြေယာအတွက် ဆယ်စုနှစ်များစွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ နှစ် ဖက်စလုံးတွင် လူများစွာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ယခု ယွီစန်းလူမျိုးများသည် စစ်သူကြီး ကော်ရှု၏ ဈာပနသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ၎င်းတို့သည် ရိုးရိုး

ရှင်းရှင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကိုသာ လာရောက်ဖော်ပြရန်ဖြစ်သည်ဟု မည်သူမျှ ယုံကြည်မည်မဟုတ်ပေ။

ပါဂူးသည် ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး ရိုးသားမှုအပြည့်ရှိသော မျက်နှာအမူအရာ ဖြင့်... "ကျွန်တော်တို့စကားကို ယုံကြည်ဖို့ခက်တယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစကားတွေဟာ နှလုံးသားထဲက ထွက်လာတာပါ။ စစ်သူကြီး ကော်ရှဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရန်သူဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ ယွီစန်းလူမျိုးအားလုံးက သူ့ရဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိကို အလေးအမြတ်ပြုကြပါတယ်။ တန်ပိုနဲ့ ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးတို့ ဟာ ဒီဝမ်းနည်းဖွယ်သတင်းကို ကြားရတဲ့အခါ အရမ်းဝမ်းနည်းကြပါတယ်။ တန်ပိုက ကုန်းမြင့်ပြည်နယ်က တပ်တွေကို သုံးရာလီ နောက်ဆုတ်ဖို့ အမိန့်ပေးထားပြီး တစ်နှစ်လုံး ကြယ်စုံတပ်ကို တိုက်ခိုက်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကတိပြုထားပါတယ်။ ဒီအမိန့်ကို ဖီဆန်တဲ့သူတိုင်း ကွပ်မျက်ခံရမယ်..."

"ဒါ့အပြင် တန်ပိုဟာ တော်ဝင်မြို့တော်မှာ စစ်သူကြီး ကော်ရှကို ဂုဏ်ပြုဖို့ ဝိညာဉ်ကျောက်သင်ပုန်းတစ်ခု တည်ထောင်ထားပြီး စစ်သူကြီးတွေနဲ့ လူထုအားလုံးနဲ့အတူ အလေးအမြတ်ပြုဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်..."

ဤစကားများကြောင့် အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ယွီစန်းလူမျိုးများနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရန်သူဖြစ်ခဲ့ပြီး ၎င်းတို့ကို ရန်လိုစိတ်ဖြင့် ရှုမြင်ခဲ့သော်လည်း ဤအချိန်တွင် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ကြတော့ပေ။

ဤယွီစန်းလူမျိုးများသည် သူတို့ ထင်မှတ်ထားသည်ထက် အဆပေါင်းများစွာ နှိမ့်ချလာကြသည်။

ဝမ်ချောင်ပင်လျှင် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ၎င်းသည် ယွီစန်းလူမျိုးများ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကြိုတင်မျှော်မှန်းထားခဲ့သော်လည်း သူတို့သည် သူတို့၏ နာမည်ကို ရှင်းလင်းရန်အတွက် တပ်များကို သုံးရာလီ နောက်ဆုတ်မည်

ဖြစ်ပြီး တန်ပိုက တော်ဝင်မြို့တော်တွင် ကော်ရှဟန်အား ဂုဏ်ပြုရန် ဝိညာဉ်ကျောက်သင်ပုန်းတစ်ခု တည်ထောင်ထားလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ် ထားခဲ့ပေ။

ဤသည်မှာ ယွီစန်းသမိုင်းတွင် အလွန်ရှားပါးသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဝမ်ချောင်သည် အမြန်ပင် သတိပြန်ဝင်လာပြီး တည်ငြိမ်စွာ... "မင်းတို့ရဲ့ ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ငါ နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်သူကြီး ကော်ရှရဲ့ ဖြစ်ရပ်ကို ဧကရာဇ်တရားရုံးက ဆက်လက်စုံစမ်းနေ တုန်းပဲ၊ နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို တရားရုံးကပဲ ချမှတ်မယ်။"

ဝမ်ချောင်သည် ယွီစန်းလူမျိုးများသည် ရုတ်တရက် သစ္စာစိတ်နှလုံး ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိထားသည်။ အကယ်၍ ကော်ရှဟန်၏ သေဆုံးမှုသည် နိုင်ငံခြားမျိုးနွယ်များအပေါ် သံသယမဖြစ် ပေါ်ခဲ့လျှင် ယွီစန်းသည် အကြီးမားဆုံး သံသယရှိသူဖြစ်နေသဖြင့် ၎င်း တို့သည် ဤသဘောထားကို ဘယ်သောအခါမှ မပြသလာမည်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ၎င်းတို့သည် နေမင်းနန်းတော်အရာရှိကဲ့သို့ မြင့်မားသော အရာရှိတစ်ဦးကို စေလွှတ်လာပြီး ဝမ်ချောင်သည် ကြယ်စုံမြို့သို့ ရောက်ရှိ လာသည့်အချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်စွာ သူတို့၏ အဖွဲ့ရောက်ရှိလာခြင်းက သူ တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ထင်ရှားစေသည်။

ယွီစန်းလူမျိုးများသည် ကော်ရှဟန်အပေါ် ဤမျှလောက် အလေးအမြတ် မပြုခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ကျိုးအတွက် ဤသို့ ပြုမှု ရန် ဖိအားပေးခံရခြင်းဖြစ်သည်။

ပါဂူးသည် အနည်းငယ်တိုးလာပြီး တည်ကြည်စွာ... "ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရှင်ဘုရင်... တန်ပိုနဲ့ ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးတို့က ကျွန်တော့်ကို စေလွှတ်တဲ့

အခါ သေးငယ်တဲ့ တောင်းဆိုချက်တစ်ခု ထည့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို စစ်သူကြီး ကော်ရှရဲ့ ဝိညာဉ်ခန်းမထဲ ဝင်ပြီး ဂုဏ်ပြုခွင့်ပေးဖို့ မျှော်လင့်ကြပါတယ်။ ဒါမှ ယွီစန်းလူမျိုးအားလုံးရဲ့ အလေးအမြတ်ပြုမှုကို ပြသနိုင်မှာပါ။"

ဝမ်ချောင်သည် ခေါင်းခါလိုက်ပြီး တင်းကြပ်စွာ... "အဲဒါ မလိုအပ်ဘူး။ မင်းတို့ အမြန်ပြန်ထွက်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ..."

ဤယွီစန်းလူမျိုးများသည် မြို့အတွင်းသို့ပင် မဝင်သေးဘဲ ဤမျှလောက် ဒေါသထွက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ကော်ရှ ဟန်၏ ဝိညာဉ်ခန်းမထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားပါက ဘာဖြစ်လာမည်နည်း...

"ဒီကနေ ထွက်သွားစမ်း... ပြန်သွားစမ်း..." အနီးဝန်းကျင်ရှိ စစ်သည်များ နှင့် သာမန်လူထုက အော်ဟစ်ကြသည်။

ပါဂူး၏ မျက်လုံးထဲတွင် ရှုပ်ထွေးသော အမူအရာတစ်ခု ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ ၎င်းသည် ကော်ရှဟန်၏ ဝိညာဉ်ခန်းမထဲသို့ ဝင်ရောက်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိရှိထားသည်။

ရွှစ်...

ဤအချိန်တွင် လုံးဝမထင်မှတ်ထားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ပါဂူး၏ လက်အောက်ငယ်သားများသည် ရုတ်တရက် ၎င်းတို့၏ ယွီစန်းဓားမြှောင်များကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး လှည့်ကာ ၎င်းတို့၏ မြင်းများ၏ လည်ပင်းကို ဖြတ်လိုက်ကြသည်။ သွေးများသည် ဖွီကနဲ ပန်းထွက်လာပြီး သန်မာသော ကုန်းမြင့်မြင်းများသည် အော်ဟစ်ကာ မြေပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်...

"အရှင်ဘုရင်၊ ဗိုလ်ချုပ်တွေ၊ ကျွန်တော်တို့ကို မင်းတို့ယုံမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက အရေးမကြီးပါဘူး။ အချိန်က စစ်သူကြီးကော်ရှရဲ့ သေဆုံးမှုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ မသက်ဆိုင်ဘူးဆိုတာကို သက်သေပြလိမ့်မယ်... ကျွန်တော်တို့နဲ့ စစ်သူကြီး ကော်ရှဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့ပေမဲ့ ဒီလို ရှက်စရာကောင်းပြီး ယုတ်မာတဲ့ နည်းလမ်းကို ဘယ်တော့မှ မသုံးခဲ့ပါဘူး။"

"ဒီမြင်းတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ ယွီစန်းရဲ့ နတ်မြင်းတွေပါ။ ကျွန်တော်တို့ ယွီစန်းလူမျိုးတွေဟာ ကိုယ်ပိုင်မြင်းတွေကို ဒုက္ခမပေးပါဘူး။ အကြောင်းကတော့ ၎င်းတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်ဟာ အသန့်ရှင်းဆုံးနဲ့ သစ္စာအရှိဆုံးဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စစ်သည်တော်တွေအတွက် အယုံကြည်ရဆုံး မိတ်ဆွေတွေအဖြစ် အမှုထမ်းပေးကြပါတယ်။ အလွန်အလေးအမြတ် ပြုထိုက်တဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ဦး သေဆုံးသွားတဲ့အခါမှာသာ ကျွန်တော်တို့ဟာ မြင်းတွေရဲ့ ဝိညာဉ်ကို သူရဲကောင်းနဲ့အတူ သေဆုံးရာမှာ လိုက်ပါစေဖို့ ပူဇော်ပါတယ်..."

"ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ ယွီစန်းအင်ပါယာရဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ဦးအတွက် အမြင့်မားဆုံး ထုံးတမ်းစဉ်လာပါ..."

ဤစကားများကို ပြောပြီးနောက် ပါဂူးက အမှုအရာတစ်ခု ပြလိုက်သည်။ ခဏအကြာ ယွီစန်းလူမျိုးအားလုံးသည် ကော်ရှဟန်၏ ဝိညာဉ်ခန်းမရှိရာ ဦးတည်ချက်သို့ ရင်ခွင်ပိုက်လျက် သုံးကြိမ်ဦးညွှတ်လိုက်ကြသည်။ ဤလှုပ်ရှားမှုသည် ရုတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် တားဆီးရန် အချိန်မရှိခဲ့ပေ။

"အရှင်ဘုရင်၊ ကျွန်တော်တို့ကို စကားပြောခွင့် ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်..."

ဦးညွှတ်ပြီးနောက် အဖွဲ့သည် ထရပ်လိုက်ပြီး ဝမ်ချောင်ထံ ဦးညွှတ်လိုက်

သည်။

ဝမ်ချောင်သည် ပါဂူးကို ကြည့်ပြီး တည်ငြိမ်စွာ... "မင်းတို့ရဲ့ ဧကရာဇ် ဝန်ကြီးက တကယ်ကို အများကြီး အားထုတ်ခဲ့တာပဲ..."

တကဲ့လုံထင်းလင်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို အစကတည်းက နားလည်ထားခဲ့သော်လည်း သူသည် ချီးကျူးစကားကို မပြောဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ပေ။

သေဆုံးသူများသည် အလွန်အရေးကြီးသည်။ ဤယွီစန်းလူမျိုးများ၏ စစ်မှန်သော ရည်ရွယ်ချက်သည် မည်သည်ဖြစ်စေ သူတို့သည် ကော်ရှဟန်အား ပြသခဲ့သော အလေးအမြတ်ပြုမှုအတွက် မည်သူမျှ သူတို့ကို ဝေဖန်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

"မင်းတို့ရဲ့ ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးနဲ့ တန်ပိုကို ပြောပေးပါ။ အလေးအမြတ်ပြုမှုဆိုတာ စကားလုံးတွေထဲမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နှလုံးသားထဲမှာပဲ ရှိတာ။ လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ယုန်ယုန်ယတ်ယတ်လုပ်နေတာက အလဟဿသာ ဖြစ်တယ်။ အကယ်၍ ယွီစန်းက မဟာထန်နဲ့ လုံရှိကို ဆက်လက်ရည်ရွယ်ထားရင် တစ်နေ့မှာ စစ်မြေပြင်မှာ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဆုံရလိမ့်မယ်... အဲဒီအချိန်ကျရင် ငါဟာ ကျန့်ချုံးမှာ ရပ်တန့်မှာ မဟုတ်ဘူး။ တော်ဝင်မြို့တော်မှာ မင်းတို့ရဲ့ ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးနဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံမယ်..." ဝမ်ချောင်က အေးစက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်ချောင်၏ စကားကြောင့် ပါဂူး၏ မျက်နှာသည် ဖြူဖျော့သွားသည်။

ဤအချိန်တွင် မဟာထန်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နိုင်ငံခြားမျိုးနွယ်များအားလုံးသည် မျိုးနွယ်ခြားဘုရင်၏ နာမည်ကို ကြားရုံဖြင့် ထိတ်လန့်သွားကြပြီး ယွီစန်းသည် သူတို့အား ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော နာကျင်မှုကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားခဲ့ရသည်။

တုစုန့်မန်ပေါ်ကျဲသည် ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရုံသာမက တြိဂံနယ်မြေကိုပါ သိမ်းပိုက်ခံခဲ့ရသည်။ ဝမ်ချောင်သည် သူတို့၏ နှလုံးအူထဲသို့ တိုက်ခိုက်ကာ သူတို့၏ သုံးခုရှိသော လေ့ကျင့်ရေးစခန်းများထဲမှ တစ်ခုကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ ယွီစန်းလူမျိုးအားလုံးခံစားခဲ့ရသော နာကျင်မှုဖြစ်ပြီး သူတို့အားလုံးပြန်လည်ဆယ်တင်လိုသော အရှက်တရားတစ်ခုဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ပါဂူး မည်မျှ ဒေါသထွက်နေစေကာမူ ဤလူငယ်၏ စကားများသည် အချည်းနှီးသော ခြိမ်းခြောက်မှုများမဟုတ်ဘဲ လုံးဝဖြစ်ပေါ်နိုင်သော အရာများဖြစ်ကြောင်း ၎င်းသည် ဝန်ခံရမည်ဖြစ်သည်။ ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤလူငယ်တစ်ဦးတည်းသာ တစ်ဦးတည်းဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံးကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ရှိသည်...

"အရှင်ဘုရင်ရဲ့ စကားကို ဧကရာဇ်ဝန်ကြီးနဲ့ တန်ပိုဆီ ကျွန်တော် ပြန်ပြောပြပါမယ်။"

ပါဂူးသည် နက်ရှိုင်းစွာ အသက်ရှူသွင်းလိုက်ပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။ သူတို့သည် ကျန်ရှိသော မြင်းများပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြပြီး အချို့သည် မြင်းတစ်ကောင်တည်းကို နှစ်ယောက်တွဲစီးကာ ကြယ်စုံမြို့ကို နောက်ဆုံးတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ပါဂူး ထွက်ခွာသွားသည်ကို ကြည့်ပြီးနောက် ဝမ်ချောင်သည် လှည့်ကာ ကြယ်စုံစစ်သူကြီးများကို... "အားလုံး ပြန်သွားကြစို့။ ယွီစန်းက ဘာပဲ စီစဉ်ထားပါစေ၊ ရေတိုအတွင်း ကြယ်စုံတပ်နဲ့ လုံရှိကို အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ယွီစန်းတွေက တကယ်ပဲ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ ပြသလာရင် ငါ့ကိုယ်တိုင် ကိုင်တွယ်မယ်။ အဲဒီအချိန်ကျရင် ယွီစန်းတွေဟာ ကြယ်စုံတပ်တစ်ခုတည်းကိုပဲ ရင်ဆိုင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရှင်ဘုရင်..." စစ်သူကြီးများက ကျေးဇူးတင်စွာ

ပြောကြသည်။

ကော်ရှဟန်နှင့် ၎င်း၏ ထိပ်တန်းစစ်သူကြီးများ သေဆုံးသွားသဖြင့် ကြယ်စုံတပ်သည် အန္တရာယ်ကြီးမားသော အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။ အကယ်၍ ယွီစန်းလူမျိုးများသည် ဤအခွင့်အရေးကို အသုံးပြုလျှင် ကြယ်စုံ မြို့နှင့် လုံရှိသည် အကြီးမားဆုံး အန္တရာယ်ထဲသို့ ကျရောက်လိမ့်မည်။

ဝမ်ချောင်၏ အာမခံချက်ဖြင့် ကြယ်စုံတပ်မှ အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာကြသည်။ မဟာထန်သည် ပရမ်းပတာဖြစ်နေပြီး ကောင်းရှန်းကျစ်၏ ပြန်လည်ခေါ်ယူမှု၊ နေဝင်တောင်ကုန်းအိမ်တော်ဖြစ် ရပ်၊ ကော်ရှဟန်၏ သေဆုံးမှုတို့သည် ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သာမန်စစ်သည်များပင်လျှင် တစ်စုံတစ်ရာကို ဝိုးတဝါး ခံစားမိနိုင်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ဤလူငယ်၏ ကတိပြုချက်သည် လုံရှိ၏ အခြေအနေကို တစ်ယောက်တည်းဖြင့် တည်ငြိမ်စေခဲ့သည်...

ကြယ်စုံတပ်စစ်သူကြီးများ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားစဉ် အတောင်ရိုက်သံ တစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည်။ အနက်ရောင်အရိပ်တစ်ခုသည် မှုန်မှိုင်းသော ကောင်းကင်ယံပေါ်တွင် သူတို့ဆီသို့ အလျင်အမြန် ရွေ့လျားလာနေသည်။

ဝမ်ချောင်သည် အစပိုင်းတွင် သတိမထားမိခဲ့သော်လည်း ၎င်းဆီသို့ ပျံသန်းလာနေသော ငှက်အမျိုးအစားကို မြင်သောအခါ ၎င်း၏ မျက်ဆံများ ကျဉ်းမြောင်းသွားပြီး မျက်ခွံများ တဖျတ်ဖျတ်တုန်လှုပ်သွားသည်။